

да врьгамы за лудо парж-тж. *ib.* 1873 *p.* 237. 2) повергаю: Тжй су-
що стомахъ-тъ нѣ врьга въ меланхолиж (мерахъ). *Л. Д.* 1871 *p.* 151.
3) теряю, роняю (*кору—о деревѣ*): Наши-ты дрьвеса есень изгубвать
листа-та си, а пакъ Ново-Холландскы-ты си врьгать корж-тж, а листа-
та имъ останахъ ягкы и стржчатъ на горѣ. *Л. Д.* 1871 *p.* 109. Слѣдъ
спанѣ-то бубы-ты врьгать си кожж-тж. *ib.* 1874 *p.* 196.

Врьдалж са *м. дм.* валяюсъ: Често ся срѣщатъ майкы на пѣть-
тъ, кой-то ся пытатъ една другж: мари! видѣ ли нѣкое дѣте съ пе-
лѣнж да ся вардала по пѣть-тъ? *Ч.* 60.

Врьдница назв. страны: Ланѣ по Врьдницѣ една община ис-
погроши—*Л. Д.* 1871 *p.* 246.

Врьжж Врьзувамъ *м. дм.* 1) вяжу, перевязываю: Вързала *ж*
(Самодива) до триста му рани. *Д.* 3, 40. Опак му рѣцѣ вързали.
ib. 23, 44; 26, 44. И давай кърпи ленени Да вържемъ рани юначки.
ib. 26, 30—31. Първан *ж* вързал Искрена, Назад му рѣцѣ вързахъ, Така
го върза за дърво. *ib.* 34, 126. 128. Данъ те (Самовило!) вързамъ
бързу коню—за опашка. *М.* 1. Тува ми си има седумъ Самовили,
Люлька си вързувать, Тебе ми те чекать. *ib.* 8. Вързи ми, татко, обе-
те нодзе, Обе-те нодзе, обе-те рѣдце. *М.* 29. Назатъ му рѣдце вързаха,
Потъ конъ му нозе коваха. *ib.* 112. Нѣмамъ майка рани да вързва.
Л. Д. 1876 *p.* 155. Рани, болки, сестро, вързееши. *М.* 88. Тамо иматъ
дърво кистатово, Прѣварли си три силни гайтани, Та вързи съ потъ
бѣло-то гърло, Сама себѣ, сестро, удай сѣ. *ib.* 341. Снопоу ми вър-
звать, Ставици ми прѣтъ (*моми-те*) *ib.* 474. Веке майка додѣла,
Отъ диганѣ, отъ слаганѣ, И отъ главица верзованѣ, Отъ понѣди по-
даванѣ. *В.* 21, 144. Доста си глава вързала, Отъ сегѣ кахаръ да бе-
решъ, Пехеръ да чекашъ отъ пазаръ, Люби да чекашъ отъ ныва,
Деверъ да чекашъ отъ гора. *ib.* 227. Една пара два пѣти вързвай
(пести). *Ч.* 156. Р. прерѣза съ ножа си вързванѣята на роба. *Р. А.* 174.
Заповѣда да вържятъ стражж-тж (*стража перевязала Р.*) *Р.* 169.
Трѣбва да (*пѣня*) си распаше или вързаны-ты мѣста да си развѣ-
жятъ. *Л. Д.* 1869 *p.* 117. Дѣтца, кои-то еще не могатъ да си вържятъ
гашы-ты *ib.* *p.* 165. Млады добытчета не бива да ся вързвать. *ib.* 1872
p. 122. О наузахъ (*волшебныхъ*): За вързанѣе, за збѣхтано отъ злыны,
за измамванѣе на нивы, на доимыя кравы, и другы многы такива ча-
родѣйства—остаткы отъ врьмени азычства. *Пк.* 12. Врьжи си чер-
вень конецъ на прѣсть-тъ, да ти не хванѣтъ уроци. Казвать на онѣхъ
момъ, която пыта другы-тъ, да ли е хубава, особено, кога ся нахыти.
Ч. 136. Ясъ имамъ билька за гърло, Ке ти вързехъ ретъ жмѣтици,